

Malšice

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Tábor

Nadmořská výška: 502 m n. m.

Počet obyvatel: 1 843

Adresa URL: www.malsice.eu/

Okres: Tábor

GPS souřadnice: 49.363910N, 14.578685E

První pís. zmínka: 1279 (745 let)

PSČ: 391 75

Historie obce Malšice

První zmínka o obci pochází z roku 1279. V roce 1868 byly Malšice městysem, od 27. června 2008 jsou jím opět. Válka třicetiletá zanechala i v Malšicích zlé stopy. Fara byla opuštěna a po roce 1623 zanikla. Ve strachu uschovali zámožní lidé peníze, zakopávali je v polích a ve staveních, kde se po staletích náhodou objevují. V Malšicích se našlo na několika místech více mincí z té doby (u Tůmů). Jsou to mince z doby Rudolfa II. a Ferdinanda II. a i mince bavorského biskupa Leopolda. Poměry selské seznáváme z urbáře panství želečského z roku 1677 (těsně po válkách): „Pravda jest v české historii, že ve 30leté válce mečem, morem, bídou a vystěhováním celé tři čtvrtiny obyvatel dílem zahynulo, dílem se toulalo v cizině. Po válce pak vysoké daně, nesnesitelná poroba a cizí vrchnosti měly za následek, že jen pomalu se lid vracel ke své práci. Ač majitelem panství želečského byl dobročinný hrabě Jan ze Šternberka, přece ještě v roce 1677, kdy 30 let po ukončení válek, byla celá jedna třetina selských gruntů pustých, neobydlených, nesdělávaných. V Malšicích bylo z 21 gruntů a 13 chalup: pustých: 1 grunt a 4 chalupy.

Roku 1669 koupil panství želečské Václav František Enseb z Lobkovic, čímž se Malšice dostaly pod jeho panství. Za této vrchnosti obnovena byla fara v Malšicích roku 1739 dne 28. srpna byla fara v Malšicích od patronky Vilhelmíny, hraběnky z Althannu obnovena (zanikla v roce 1623), příjmy peněžitými, deputátem nadána a farářem obsazena. Nový kostel pak vystavěn knížetem Ferdinandem Filipem z Lobkovic roku 1473. Při zakládání fary a určování farních pozemků, vyměněny od některých usedlostí pozemky pro faru za pozemky na „Jitrech“. Takto zceleným pozemkům při faře říká se dodnes „farská zahrada“. Pozemky ty patřily původně k těmto usedlostem: k číslu 1 „u Tůmů“ (nyní tam fara); k číslu 2 „u Tříbokých“ (nyní tam Voborský - hostinec); k číslu 3 „u Kosů“ (stávalo na nynějším dvoře u Šteflů - později číslo to přeneseno do Růžové ulice - majitel dnes Stejskal V.); k číslu 4 „u Jaročů“ (nyní u Šteflů - hostinec - zůstalo na starém místě); k číslu 5 „u Choutků“ (vystavěno nově na Jitrech - tam dodnes); k číslu 6 „u Peštů“ přeneseno k Markovům - za rybníkem „zákostelním“).

